

(1ste Mai eller 1ste November), efter som Forvalterne maa antages ved hien Dvergang paa mange Steder at ville blive overflødige, især naar Godseierne til samme Tid blive frie for de Forreininger, de have havt som Lægdsforstandere. Der fandtes imidlertid overveiende Grunde at tale for at vælge den sædvanlige Termin, til hvilken Skifte designationer og Dverformynderiregnskaber affluttes, nemlig ved Udgangen af et Calenderaar, hvorved man vil vinde, at den hele med Regnskabernes Revision forbundne Forretningsgang kan forblive uforstyrret. Naar der saaledes fastsættes et bestemt Tidspunkt, paa hvilket Dvergangen skal ske, kan der ikke i Loven optages en Forfrist som den, Forordningen af 25de Juli 1817 § 3 indeholder, at nemlig de Bedkommende skulle tilsende bringe de af dem paabegyndte Skifter. Men Saadant findes ogsaa i nærværende Tilfælde mindre nødvendigt, da det dog maa forudsættes, at Loven vil udkomme saa betids, at Godseierne ville erholde tilstrækkelig Leilighed til, inden Aarets Udgang at slutte alle af dem paabegyndte Skifter, forsaavidt ikke Dødsfaldet er indtruffet kort før Dvergangsperioden.

Hvad angaaer Maaden, hvorpaa den hele Foranstaltning skal iværksættes, da vil der kunne opstaae forskjellige Spørgsmaal om, hvorledes Dvergangen skal foregaae, saasom om Skifte- og Dverformynderiprotokollernes Aflevering paa Steder, hvor Lehnet eller Godset er beliggende i flere Jurisdictioner, om Dverformynderiactivernes Aflevering, hvor flere Umyndige, der opholde sig i forskjellige Jurisdictioner, ere Iodtagne i eet Activ og om Udfærdigelsen af de særskilte Udskrifter af Skifteforhandlingerne, som i nysnævnte Tilfælde kunne blive at meddele. Da imidlertid den hele Detail af disse Spørgsmaal ikke vel egner sig til at blive Gjenstand for Lovbestemmelser, men uden særdeles Bæmselighed vil kunne afgjøres ad administrativt Veie, er det blevet anseet rigtigst, at Afgjørelsen af disse Spørgsmaal overlades til Justitsministeriet. En saadan Bestemmelse, hvorved man opnaaer, baade at Loven kan gives den i saa mange Henseender ønskelige Klarhed og Klarhed, og at Regjeringen i Valget af de Foranstaltninger, som Lovens Gjennemførelse gjør nødvendig, ikke er

bunden ved tvingende Forfrifter, men selv vil kunne tage de Bestemmelser, som efter Forholdenes forskjellige Beskaffenhed findes meest hensigtsvarende, er ikke alene stemmende med hvad der i andre constitutionelle Stater finder Sted, nemlig at de nærmere Forfrifter, som udfordres til Lovens Fuldbgyrdelse, udgaaer fra Regjeringsmagten, men staaer ogsaa i Samklang med den Grundsætning, der er udtalt i Grundlovens § 29, hvor det hedder, at Kongen befaler Lovens Bekjendtgjørelse og drager Omfarg for dens Fuldbgyrdelse.

I Forbindelse med Ophævelsen af den jorddroitlige Skiftejurisdiction er det dernæst kommet under Dverveielse, om der ikke maatte være tilstrækkelig Anledning til samtidig at ophave den Godseierne paahvilende Forpligtelse til at fungere som Lægdsforstandere paa det samlede Gods.

Da denne Indretning, som Forordningen af 20de Juni 1788 uagtet Stavnsbaandets Løsning bibeholdt, hidtil alene har havt en historisk Grund, der ved almindelig Bærnepligts Indførelse er bortfalden, synes det nemlig under det forandrede Forhold ikke længere at burde paalægges Godseierne at udføre de med Lægdsbestyrelsen forbundne ulønnede offentlige Forretninger, ligesom det ogsaa synes mindre passende, efter at al Forbindelse mellem det jorddroitlige Forhold og Bærnepligten er ophørt, at lade en offentlig Myndighed repræsentere af Godseierne, der som saadanne alene ere Privatmand og ikke staae i noget særegent Forhold til Udskrivningsvæsenet. I det disse Grunde maatte forekomme Ministeriet overveiende at tale for at fritage Godseierne for de nævnte Forretninger, især naar den Deel af deres jorddroitlige Embedsmyndighed, der er forbunden med Emolumenter, betages dem, har man anseet det for rigtigst at lade Retsbetjentene, der ifølge Kongelig Resolution af 4de October 1791 fungere som Lægdsforstandere paa det saakaldte Strøgods, ogsaa for Proprietairgodsernes Bedkommende overtage disse Forretninger.

Uagtet nu Lægdsbestyrelsen er af en reent administrativ Natur og saaledes ikke kommer ind under Grundlovens § 75, og der heller ikke er nogen egentlig directe Forbindelse mellem Skifte-